

бждемъ индиферентни, но да забравимъ себе си, да бждемъ въ пълно очакване и да провѣримъ този законъ. Христостъ провѣри този великъ законъ на Божията Любовъ и съ пълна вѣра се прѣда-де на Бога, като каза: „Боже, въ Твоитѣ рѫцѣ прѣдавамъ духа си“.

И тѣй, ти ще учишъ. Защо? — За Бога. Ще работишъ, ще придобивашъ богатство, Защо? — За Бога. Ще търгувашъ, Защо? — За Бога. Ти трѣбва да употребишъ абсолютно всичко въ свѣта, за да извѣршишъ волята Божия. Ти трѣбва да направишъ всичко за Божията Любовъ, за Бога. Ймашъ красота. Защо ти е тази красота? — За Бога. Здраве имашъ. За кого? — За Бога. Всичко ще употребишъ все за Бога. До сега си работилъ за себеси, но отъ сега нататъкъ ще работишъ за Бога. Ще знаешъ, че коквото ти се случи, всичко това е, за да се разшири твоята душа. Нѣкой пхътъ вие ми казвате: не виждашъ ли на-шитѣ страдания? — Виждамъ ги, но виждамъ задъ тия срадания нѣщо хубаво. Нѣщо красиво. Пхъкъ не страдашъ само ти. Има хиляди' милиони сѫщества, които страдатъ заедно съ тебе. Всички хора страдатъ. Хубаво нѣщо сѫ страданията. Защо? — Защото Господъ иде и ще даде една обща амнистия, за всички ще има едно благо. Небето иде на помощъ, и тогава всички ще бждатъ радос-ти и весели, на всички ще се дадѣтъ условие за развитие. Казвате: ама въ този животъ ли? — Въ този животъ, сега му е врѣмето. Но още тукъ, докато сме въ плѣтъ ли? — Да, докато сте още въ плѣтъта си. Царството Божие на е въ матери-алния свѣтъ, то е вхтрѣ въ душитѣ ви. Всѣки